

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΣΧΕΔΙΟ

Γ

Ποιητικές Δοκιμές

Ειδική έκδοση

1996

Πρόλογος

Η νεανική αυτή προσέγγιση στο θέμα της ζωής,
αφιερώνεται στο ανήσυχο πνεύμα των αναζητήσεων μου
το οποία αποτέλεσε πηγή έμπνευσης.

Αφιερωμένο στην νιότη μου

Καλημέρα

Αμανέδες της αγάπης
ξετυλίγονται στις ράγες
αργοκίνητα τρένα·
τρανεύει η ψυχή
καλημερίζει τον άνθρωπο.

Τη νύχτα

Πίεσε τον εαυτό σου να μιλήσει,
έχει να πει πολλά ·

Τα λόγια είναι μαγικά όταν μιλούν μόνα τους
χωρίς βοήθεια, ιδίως τη νύχτα,
που οι ποιητές πολύ αγάπησαν:

... οι νύχτες με φεγγάρι, που μ' αρέσαν ...

- απολογία και απολογισμός -

η μέρα που χάθηκε,

Η μέρα που θα 'ρθει ·

αυτά που σήμερα δεν έκανες

τα φορτώνεις στο αύριο ...

Οι νύχτες έτσι δεν θα τελειώσουν ποτέ.

Σχέδιο Γ

Να γνωρίσεις την ζωή,
μην κουραστείς,
όσο ακόμα είσαι νέος.
Το σχέδιο Β μην ξεχάσεις
Έτσι,
τόσο φυσιολογικά,
που θα 'ρθει και το Γ.
Το Α απέτυχε.

Στην λάμψη του παρόντος

Περπάτησα πάνω σε μάρμαρα
αρχαίου κόσμου, τωρινού ·
είδα ψηλά στον ορίζοντα ένα φως ·
τι να 'ταν άραγε;
Η λάμψη του πολιτισμού που πέρασε;
Αυτή που έρχεται;
Τίποτ' απ' αυτά,
ούτε παρελθόν ούτε μέλλον ·
ήταν μόνο η ζωντάνια του παρόντος.

Έπειτα, συγκέντρωσα το βλέμμα μου
Στο αιώνιο σκοτάδι,
αυτό το χάος μέσα μου.
Συνέχισα να περπατώ ...

Προσωπική διαφωνία

Πήραμε στυλό με ανεξίτηλη μελάνη
και γράψαμε στο ασυνείδητο
το άλφα
το ξι
το γιώτα(οξειά)
το έψιλο
το σίγμα τελικό.

Προσπαθήσαμε να με πείσουμε
για την ιδιαίτερη αξία του πολέμου
για το ότι η αγάπη χωράει σε καλούπια
Για την δικαίωση του ανθρώπου
Μεσ απ το νόμο το μωσαϊκό,
για να θεωρώ την ύλη
υπέρτερη του πνεύματος.

Μάταια προσπαθήσαμε.

Αίσθηση

Νοιώθω μέσα μου τον άνθρωπο
να συνθλίβεται ξανά αδύναμος
στις μυλονόπετρες της τρέλας του .

Βλέπω το αίμα που χύνεται
ν' ανεβάζει τα κέρδη,
την καρδιά να χτυπά
Γρηγορότερα ακούω .

το δόγμα να πνίγει συνειδήσεις.

Μεταίχιμο

Γιατί να το κάνω αυτό;
Δεν έπρεπε να κόψω τα φτερά μου,
δεν έπρεπε.
Φτερά είναι η λύτρωση από την υλη,
ο δρόμος προς τα υπέρτατο.
Είναι αυτό που λέω
πως έχω το θεό μέσα μου.

Εύθραυστο γυαλί η ψυχή μου,
στο μεταίχιμο,
λίγο ακόμα και θα σπάσει ·
ίσως να κλάψω, είμαι άνθρωπος ·
και οι άνθρωποι κλαίνε
γιατί μετανοούν.

Θέλω

Θέλω να γίνω η γέφυρα,
αγάπη μου,
που θα σε μεταφέρει
Στην απέναντι όχθη,
δίχως να βραχείς
στο νερό του ποταμού ·
μα σαν της Άρτας το γιοφύρι
το χτίζω και γκρεμίζεται.

Καταγραφή ζωής

υποθετικά σύννεφα να σκιάζουν τον ήλιο
το νερό της πηγής να ρέει μολυσμένο
και να πίνουν για αν ξεδιψάσουν
η νύχτα
η καρδιά ανοικτή
το δένδρο καρφωμένο στην γη
ο έρωτας της ψυχής
το απέραντο μεγαλείο της θάλασσας
να καταγράφουν τη ζωή
Κύκλωπες
τριγύρω σκορπούν το θάνατο
να ξέρεις πως πρέπει να ζήσεις
και να το θέλεις.

Η βοήθεια της αιωνιότητας

Σαν καράβια μ' ασπρόμαυρα πανιά
αρμενίζουμε, κι Άνοιξη αργεί ακόμη ·
μέχρι τότε Περσεφόνη παραμένεις στο Άδη .

Το σκοτάδι δεν διαλύεται εύκολα,
χρειάζεται η βοήθεια του ήλιου,
δηλαδή της Αιωνιότητας

Εσύ τρανή

Άγγιξα τα μάτια σου,
το βλέμμα σου αειπάρθενο.

Άκουσα τα χείλη σου,
με πήγαν στον παράδεισο.

Δεν μπορείς να πιστέψεις
πόσο πολύ σ' αγαπώ.

Για σένα αυτές οι λέξεις
είναι απλά απόλυτα λόγια.

Μόνο και μόνο επειδή στο ζητώ
κάποτε μου το λες κι εσύ.

Μικρός και ασήμαντος είμαι
μπροστά σου, εσύ τρανή.

Μαθαίνοντας να πετώ

Μπορεί να 'χω την τύχη σου , αϊτέ μου,
να πέταγα ψηλά,
πάνω από βουνά και θάλασσες,
ελεύθερος σαν υστερνή γνώση,
μακριά από εξαρτήσεις,
με δάσκαλο στο πέταγμα τον Ίκαρο.

Τα φτερά ανοίγουν στον ήλιο,
ανεμίζουν πάνω κάτω,
ελευθερία μου πανέμορφη ·
κάτω οι άνθρωποι μικροί,
ο ουρανός απέραντος.

Ο ουρανός ταιριάζει στην ελευθερία
και η ελευθερία μου ανήκει.
Μπορεί κάποτε πετώντας
να πλησιάσω στο όνειρο.

Αυταρέσκεια

Μικρέ μου πορφυρογέννητε δάσκαλε,
σα δείγμα αυταρέσκειας ακούγεται το
Εκπαιδευτικός Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.
Η φωτιά σου σκεπάζει το μυαλό
με το πέπλο της.

Μικρός λυρισμός

Το φεγγάρι ανέτειλ' απόψε,
δε φάνηκε ·
δικαιώθηκε ο άνθρωπος
μέσ' απ' Τα σύμβολα.
Οι παρωπίδες
τα μάτια ξεσκέπασαν
Η ανέχεια μυρίστηκε σμύρνα
και μίσηψε.
Η αγάπη μεστώθηκε,
δεν είναι πια ορφανή.
Έτσι απαλά, που
ο βοριάς φύσηξε πάλι
κι ένα ρίγος το κορμί διαπέρασε,
ΝΑΙ , ήταν ανάγκη
Η ψυχή να μπορέσει την πίκρα
που μέσα της νοιώθει να πει :
Δίχως ανθρώπους,
ο άνθρωπος χάνεται.

Συχνότητα

Κάποτε μιλούσαμε απλά ·
γελούσαμε. Τώρα
μια λέξη έχω στο νου, συχνότητα.
Ποσό αργά γελάμε,
Πόσο γρήγορα κλαίμε

Στους ανθρώπους ταιριάζουν αυτά,
απλοί και σύνθετοι μαζί.
Ό,τι κι αν κάνουμε
η ζωή ταξιδεύει.

Παραμονή Χριστουγέννων 1987

Τα παιδιά που χάνονται,
καθώς τραγουδούν τα κάλαντα,
ειν' οι ελπίδες του μέλλοντος που σβήνουν ·
Λιγότευουν χρόνο με το χρόνο
Πεθαίνουν απ' την πείνα κάπου στην Γη,
και αλλού δεν προλαβαίνουν
τα μάτια ους ν' ανοίξουν ·
Θυσιάζονται χωρίς να το θέλουν
στην δίψα του δρόμου,
ή γίνονται μάρτυρες αισχροτάτων ανακυκλώσεων.

Κι εμείς που έτυχε να προσπαθούμε για αυτά,
για μια καινούρια αντίληψη στο σχολείο,
ΟΧΙ, κύριοι, δεν θα γίνουμ' εμείς
οι θύτες των δικών σας παράδοξων παθών.

Η τρικυμία δεν θα μ' ένοιαζε
αν είχα τον Οδυσσέα στο πλευρό μου ·
η επαφή με τα παιδιά δεν θα με πείραζε
αν είχα την αγάπη οδηγό μου.

Αύριο γεννιέται ένας καινούριος Χριστός.
Μήπως τέλειωσε και δεν το ξέρω
σήμερα κάποιος πόλεμος;

Αναλώσιμοι και μη

Η πέτρα ζυμώθηκε μέσα στο χώμα,
έγινε σώμα απ' το σώμα του.
Το νερό κύλησε πάνω στην πέτρα
μη μπορώντας να την ξεπλύνει.

Το δένδρο που υλοτομήθηκε χαίρεται
Και καυχιέται για τα προϊόντα του.

Ο ήλιος λάμπει
μη μπορώντας να σβήσει.

Τεθλασμένη

Αθέατος ο δολοφόνος
πίσω απ' την σκιά του
κρυμμένος , παραμένει.
Κι αυτή δεν φαίνεται
γιατί λάμψη δεν υπάρχει
είδωλο να φτιάξει.

Σήμερα η αύριο
μαζί τους θα έρθω
σα ναυτικός από στεριά ·
σίγουρα δεν μοιάζει
η λύση κατάλληλη,
μα είναι εφικτή.

Στο τέλος μένει ένα τίποτα
κάπου στου χρόνου το δρόμο ·
κι οι άνθρωποι καράβια καλοτάξιντα
πνίγονται στον ωκεανό του πάθους.
Η ευθεία στέκει πάντα εμπρός μου
μα προτιμώ την τεθλασμένη.

Περιθώριο

Περιθώριο είν' ο χώρος
δεξιά και αριστερά στη σελίδα.

Περιθώριο είν' οι λέξεις κι οι άνθρωποι
που τυγχάνουν κακής μεταχείρισης.

Περιθώριο είν' εκείνο το ποτάμι
που πάει κόντρα στο ρεύμα του.

Ενδιάμεσος είν' ο χώρος εκείνος
που ορίζει το περιθώριο.

Στην Υγείά τους

Βάλε να πιούμε ένα ποτήρι
ακόμη
σύντροφε.

Μας το κερνούν οι υποχόνδριοι φαλλοκράτες.
Στη υγεία τους.

Αναγέννηση

Έσπασαν,
θρύψαλα τα τζάμια ·
αντάλλαξαν με πάγο
το νερό
κι έφυγαν χωρίς εμένα.
Καταστροφική η σοφία τους
μα ο χρόνος
μόνος του φροντίζει
για την αναγέννηση .

Της ζωής πηγή

Όλοι γεννιόμαστε Ίσοι
Και γι αυτό διαφέρουμε.
Όλοι γεννιόμαστε άνθρωποι
και γι αυτό υποφέρουμε.

Αξιωνόμαστε την αγάπη
αλλά και το μίσος.
Δεχόμαστε την επίδραση
του φωτός πριν το τέλος.

Η Πρόνοια της Αιωνιότητας
μας δείχνει το δρόμο
γιατί στην Πηγή της Ζωής
έχουμ' όλοι μερίδιο.

Η ποιητική συλλογή ' 'Το Σχέδιο Γ' '
διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο
σε μορφή ψηφιακού βιβλίου
υπό άδεια Creative Commons

(Αναφορά δημιουργού – Μη εμπορική χρήση – Όχι παράγωγα έργα)

idomenais@gmail.com

ISBN: 978-618-00-0639-1